

ДІЛО

Виходить щодня рано

Pucktown update
opracowano: Tryczallem.

РІК LV.

<p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто пост. шлям. 143.322.</p> <p>Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.</p> <p>Головний Редактор прий- має від 11—12 год. пере- полуднем.</p> <p>Рукописи не звертаються.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТИ В РІДІ:</p> <table> <tr><td>Міська</td><td>1-й год.</td></tr> <tr><td>Червоноградська</td><td>10-00</td></tr> <tr><td>Варшавська</td><td>20-00</td></tr> <tr><td>Річна</td><td>60-00</td></tr> </table> <p>ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці 1 долар, Франції, Італії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 750 зол., Німеччині 750 зол., Швейцарії 5 шв. фр., Чехословач- чині 30 ч. фр., Румунії 150 зол., Бу- гарії 750 зол., Австрії 750 зол., Збіжжя адреси 1 зол.</p>	Міська	1-й год.	Червоноградська	10-00	Варшавська	20-00	Річна	60-00	<p>Телеф. Редакції: 29-41. Друкарні: 29-26.</p> <p>В СПРАВІ ОГолошень ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ- СТРАЦІЇ</p> <p>ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.</p>
Міська	1-й год.									
Червоноградська	10-00									
Варшавська	20-00									
Річна	60-00									

Вирок військової колегії Найвищого Суду Союзу РСР у Києві в справах про терористів-білогвардійців.

В числі 290. київських „Вістей“ з 18. груд-
ня п. р. поміщений осьтакій комунікат:

13—15. грудня ц. р. виїзна сесія військової
колегії Найвищого Суду Союзу РСР під голо-
вництвом т. Ульріх В. В., у складі членів коле-
гії т. т. Ричкова Н. М. і Горьчева А. Д. розгля-
нула в м. Києві справи: 1) Крушельницького А.
В. 2) Бачинського Ю. О. 3) Крушельницького
І. А. 4) Крушельницького Т. А. 5) Сказницько-
го Р. Ф. 6) Лебединця М. М. 7) Шевченка Р. І.
8) Карабут А. Ю. 9) Сидорова П. П. 10) Миси-
ка В. О. 11) Левицького В. І. 12) Скрипа-Коз-
ловської Г. І. 13) Косинки-Стрільця Г. М. 14)
Фальківського Д. Н. 15) Оксамита М. Г. 16)
Шербина О. Г. 17) Терещенка І. П. 18) Бурево-
го К. С. 19) Ковальова Л. Б. 20) Гельмер-Діду-
шок П. Ф. 21) Влизька О. Ф. 22) Фіницького
О. І. 23) Дмитрієва С. К. 24) Богдановича А. А.
25) Бутузова П. І. 26) Бутузова І. М. 27) Пят-
нін В. В. 28) Блаженка Я. П. 29) Ступіна Г. К.
30) Полевого Д. П. 31) Хоптяр І. О. 32) Бо-
рьського П. М. 33) Лукінова Л. І. 34) Процен-
ка Г. М. 35) Півненка К. І. 36) Матяша С. Я.
37) Ляшенка О. К. — по обвинуваченню в орга-
нізації підготовки терористичних актів проти
працівників радянської влади.

Суд встановив, що більшість обвинуваче-
них прибула в СРСР через Польщу, а частина
— через Румунію, маючи завдання по здійснен-
ню на території УСРР ряду терористичних
актів.

При затриманні у більшості обвинувачених
знайшли револьвери і ручні гранати.

Керуючись постановою президії ЦВК Со-
юзу РСР з 1. грудня ц. р. й арт. 54—8 та
54—11 КК УСРР, виїзна сесія військової колегії
Найвищого Суду Союзу РСР присудила:

1. Сказницького Романа Федоровича,
2. Крушельницького Івана Антоновича,
3. Крушельницького Тараса Антоновича,
4. Лебединця Михайла Мойсеевича,
5. Шевченка Романа Ілліча,

6. Карабут Анастасія Юрьевича,
7. Сидорова Петра Йосиповича,
8. Косинку-Стрільця Григорія Михайло-
вича,
9. Фальківського Дмитра Никоноровича,
10. Оксамита Михайла Гавриловича,
11. Шербина Олександра Гавриловича,
12. Терещенка Івана Петровича,
13. Буревого Константина Степановича,
14. Вайзика Олексія Федоровича,
15. Дмитрієва Євгенія Кузьмича,
16. Богдановича Адама Адамовича,
17. Бутузова Порфирія Івановича,
18. Бутузова Івана Мойсеевича,
19. Пятницю Володимира Васильовича,
20. Блаженка Якова Павловича,
21. Полевого Домініка Йосифовича,
22. Хоптяр Івана Онуфрієвича,
23. Борського Петра Миколаєвича,
24. Лукінова Леоніда Івановича,
25. Півненка Константина Івановича,
26. Проценка Гаврила Микитича,
27. Матяша Сергія Яковлевича,
28. Ляшенка Олександра Корнійовича

РОЗСТРІЛЯТИ.

Майно всіх конфіскувати.
Вироки виконати.

Справи: Крушельницького Анто-
на Володимировича, Бачинсько-
го Юліана Олександровича, Ми-
сика Василя Олександровича, Ле-
вицького Вас. Івановича, Скри-
па-Козловської Галини Івановни,
Ковальова Левка Борисовича,
Гельмер-Дідушка Петра Федоро-
вича, Фіницького Олександра,
Івановича і Ступіна Герберта
Карловича — військова колегія Найвищо-
го Суду СРСР, зважаючи на те, що виявились
зовні обставини, — постановила направити на
додаткове слідство. (ТАРС.)

Продовження морських переговорів за два або три місяці.

Промова мін. Саймона і Гіроті.

ЛОНДОН, 20. 12. ПАТ. Мін. Саймон виголо-
сив учора в радіо промову про аступні морські
переговори між В. Британією, Злученими Дер-
мавами і Японією. Мін. Саймон заявив, що зав-
дяки зусиллям британського уряду властєвє ма-
ють відновити морські переговори за два або
три місяці. Міністр подав історію цих переговорів
і сказав про користь аашингтонського трактату.
І сказав про користь аашингтонського трактату.
І сказав про користь аашингтонського трактату.
І сказав про користь аашингтонського трактату.
І сказав про користь аашингтонського трактату.

Мін. Нойрат про французько-німецькі взаємини.

БЕРЛІН, 20. 12. ПАТ. Німецьке Інформацій-
не Бюро оголосило інтерв'ю міністра закордонних
рв Німеччини Нойрата з кореспондентом „Ме-
сєжєр“ Мін. Нойрат заявив, що коли би „Іл-
ластрі“ громад у басейні Сарі голосувало за втержан-
ня теперішнього стану і з цих громад створено

ликі держави повинні співпрацювати з усіма на-
родами світу. В. Британія прийняла зобов'язання,
з яких вона виявляється.

ТОКІО, 20. 12. ПАТ. Міністр закордонних
справ Японії Гіроті, вгадуючи про виповідження
вашингтонського трактату заявив, що Японія до-
магається скасування санкцій і авіоматів
(кораблів з леговицями для літаків). Японія го-
диться взяти участь у договорі, який гарантував-
би мир. Колиж великі держави не признають
рівноправності Японії в морських справах, тоді
вона не піде на ніякі уступки.

би окрему державу з 1000 мешканців, тоді Ліга
Націй лідала, би лику прислугу мирові. Така
мала держава була би вісто аагоди між суспі-
німи державами. Другу частину інтерв'ю міністр
присвятив східному доктві, в якому аагував
становище Німеччини до нього.

Вбивають масово представників большевицької влади.

МОСКВА, 20. 12. ПАТ. Большевицька преса
заявляє, що в останніх днях виконано кілька теро-
ристичних актів проти представників влади. В
Літєвській доконано вбивство на цілу большевиць-
ку податкову комісію. Прокуратор убитий, керма-

нич фінансового районного відділу рашений. У
селі Краснові виконано революційний ааентат
на голову сільської ради. До обох сіл приставо
спеціальні саїдчі комісії.

СВЯТОЧНЕ БАЖАННЯ

на Різдво і Новий Рік
в „Ділі“

коштує 2 — золоті до 15 слів
та 20 сотників кожне слово
понад 15 слів.

Належність можна теж ви-
силати поштовими марками.

З історичної перспективи.

(Ще з приводу лемківської Апостольської Ад-
міністрації).

Львів, 20. грудня.

Передучора подали ми коротку телеграму
ПАТ-а про іменування о. Василя Мещуха, па-
роха Горожанин Великої, апостольським адміні-
стратором Лемківщини.

Пригадаємо, що вістка про Апостольську
Адміністрацію для Лемківщини, себто створен-
ня з 9-ти деканатів перемиської Єпархії окре-
мій церковній одиниці, заскочила наше грома-
дянство при кінці лютого ц. р. Тоді це грома-
дянство довідалося теж про призначення о. д-ра
М. Нагорнянського апостольським адміністра-
тором. Безперечно, це не лиш заскочило україн-
ську прилюдну опінію, але й дуже її схвилюва-
ло. Дня 25. березня ц. р. надрукували ми в „Ді-
лі“ листа Апостольського Нунція у Варшаві, ед-
ресованого до Екск. Митрополита Андрія, з я-
кого українське громадянство довідалося, що
при створенні Апост. Адміністрації Апостоль-
ська Столиця „держувалася виключно великим
принципом, який є мотивом і ціллю всіх її ді-
лянь, а саме — „Salus animarum suprema lex
esto“. Ми довідалися теж з того листа, що під
оглядом церковно-правним Адміністрація „лиш
завішує на згаданій території юрисдикцію пере-
миського єпископа і таким чином перемиська
Єпархія залишається під правним оглядом не
подільна; ненарушена стоє також єпархічна єд-
ність Церковної Провінції“.

В короткому часі о. Нагорнянський зрезиг-
нував і, не зважаючи на натиск рішучих цер-
ковних чинників, своєї реаніації не відхилив.
Заходи вийти з незручного положення тривали
кілька місяців. За той час українські відпові-
дальні чинники старалися переконати рішучі
церковні кола, що урухомлення лемківської А-
постольської Адміністрації краще було б від-
ложити, якщо не можна її зовсім пошехати. Ці
старання, як бачимо, не покінчилися успішно.

Коли ми до цієї справи повертаємося ще
раз, то вважаємо доцільним на цьому місці під-
креслити, що не торкаємось ані релігійної ані
літургійно-обрядової сторони концепції Апо-
стольської Адміністрації. Нас обходить тут ви-
ключно ті національно-політичні моменти, які
вона силою свого застосування викликає. І тут
наше засадничє становище, яке ми займали до
справи самої Адміністрації, незалежно від її
перспективної обиди, не змінилось. Це станови-
ще ми представили в статті „Обережно з експе-
риментами!“ з дня 1. березня ц. р. і сьогодні, не
піддаючи а сумнів релігійних мотивів Апостоль-
ської Столиці, які лягли в основу створення
лемківської Адміністрації, можемо наше ста-
новище повторити: виділення і піднесення без-
посередньо Ватиканові частини української
церковної території є потягненням — у наслід-
ках — наскрізь політичним, хоч у мотивах ство-
рення воно мало неполітичний, релігійний цілі. А
саме, воно стало потягненням, яке йде в розріз
із національно-релігійними аагаганнями україн-
ської нації і тому є помилковим. Помилковим вва-
жаємо — як і зовнішню асе українське грома-

П р и с и л а й т е п е р е д п л а т у !

Дешевий місяць

у **ВЛАДНОМУ БАЗАРІ** — Львів, Ботів 12.
Усі товари по реалізаційних цінах!
Для прикладу: штрукси 1-80, флянели 60 сот.
перкаліна 70 сот. Полотно 55 сот.

днство — кожне таке потягнення церковної влади, зроблене для вірних українців, що входять у колізію з національними інтересами тих вірних. Не добре є, думаємо, створювати такі ситуації, де національні почуття могли би виходити з релігійними у конфлікт.

Як відомо, на Лемківщині перехрещуються три тенденції: 1) українська національно-політична стихія населення Лемківщини, яка по своїй природі прямує до того, щоб злитися під релігійним, культурним і господарським оглядом з рештою українського народу; 2) змагання польської державної політики — поглибити лемківський сепаратизм, отже не допустити туди українських національних організацій зпоза Лемківщини, а наслідком цього витворити якийсь національно-перехідний, окремішний тип лемка, що мав би бути підставою „лемковського людку“, відіраного від українського пня, а не дочіпленого ще до польського. Цей тип врешті став би, на думку польських політичних практиків, пригожим елементом для дальшого, другого ступня — для польської національної асиміляції. Врешті: 3) намагання галицьких москвофілів, які стараються „відбитись“ на Лемківщині і відзискати бодай частину втрачених у сюди впливів. Таким робом лемківський сепаратизм є на руку і польській державній політиці і москвофілам, зате він іде в розрив з українськими національними змаганнями.

У світі цих наших розважань всяка акція, яка може мати в своїх наслідках розбиття чи ослаблення зв'язку Лемківщини з рештою української національної території, йде проти природних змагань населення Лемківщини і всього українського народу. Окрема церковна одиниця ослаблює без найменшого сумніву церковно-організаційну та релігійно-оборядову суцільність Галицької Провінції і тимсамим іде по лінії тих спроб, які сьогодні цю суцільність — з національно-політичних мотивів — ослаблюють. Осв тому — хочби й у супереч первісним мотивам, а навіть волі Апостольської Столиці — це потягнення — у наслідках — політичним, суперечним з природними тенденціями української нації. Тому також зрозумілий тріумфальний голос Агенції „Всхуд“, піднесений з нагоди утворення лемківської Адміністрації. Мовляв, „інтерес католицької церкви, бачений з найвищої точки контролю Апостольською Столицею, та державний (польський — Ред.) зійшлися разом і тому концепцію іменувати апостольського адміністратора на Лемківщині мусять державні чинники повитати з найбільшим признанням“. Тим прикріше було для українців-католиків почувти, що до цього голосу приєднався й К. А. П.

(Католицька Агенція Пресова), яка стоїть у зв'язках з офіційними церковними польськими колами. Ця Агенція видала комунікат з дати 7. березня 1934., який має знамена інспірованого і є відповіддю на нашу статтю з 1. березня ц. р. У тому комунікаті читаємо, що лемки, „як відомо, хотять, щоб їх уважали за людність окрему від українців, затримуючи назву русинів“. Цей радісний хор „прихильників“ лемківської Адміністрації не лиш підтверджує нашу тезу про політичність цього потягнення Апостольської Столиці, але й скріплює підозріння, якого досі ми прилюдно не виявляли. А саме підозріння, що кумами при народинах ідеї Апостольської Адміністрації були: віроісповідний департамент міністерства освіти, політичний департамент міністерства внутрішніх справ і національний відділ львівського воевідства...

Сьогодні справа лемківської Адміністрації ускладнюється ще особою нового номіната. Залишаємо політичну фізіономію о. В. Масюха на боці. Може бути, що поголоски про його москвофільські переконання перебільшені. Врешті не сумніваємося, що він знайде стільки такту і матиме стільки розваги, що не буде ділати проти інтересів рідного народу і не стане знаряддям у руках посторонніх чинників, зацікавлених у Лемківщині. Його номінація ускладнена прилюдними запитаннями посла Гр. Тершаковія, піднесеними на його адресу. О. Др Масюх з тих замітів прилюдно не очистився. Є для нас тайновою, як він зумів з них очиститись перед тим чинниками, що рішали про його номінацію. Нам відомо теж, що пос. Тершаковець мав ще, крім піднесених прилюдно, інші заміти, які не

редав безпосередньо церковній владі. Тому іменування єпископом людини, яка стоїть під такими поважними прилюдними закидами, без одночасного внясення чи опрокіння тих закидів, вважаємо — делкатю висловлюючись — непотрібним утруднюванням становища — хочби самого о. Масюха.

Стільки вважали ми потрібним піднести в інтересі самої справи. Зберігаємо спокій і не будемо розогнювати пристрастей, свідомі тих (не наших) помилок, яких не хочемо розкривати, а яких куліси нам відомі. В теперішньому менті Лемківщини, подібно, як Холмщини й Підляшя, вважає польська держава зиском із виграної війни. Апостольська Адміністрація, а москвофільською вивіскою чи без тої вивіски, є лиш конвенціональним оправданням для зреалізування цього зиску, подібно, як лиш оправданим політичного штурму, а не релігійною потребою, було при кінці XIV. століття, отже після упадку Західно-Української Держави, покладення основ під римо-католицьку церковну організацію на західно-українських землях. Отже Апостольська Адміністрація попала у крутіж перехідної конюнктури і не є оправдана історичною перспективою, тимбільше, що православний рух автоматично занепадає на терені Східної Галичини зі зростом української національної свідомості. Історична перспектива каже, що в часі, коли на сході заломилося православ'я і тамті землі можна під релігійним оглядом назвати „res nullius“ — що в тому часі ослаблення українського народу і греко-католицької Церкви є невідоме. А до такого ослаблення може довести саме нова лемківська Адміністрація.

Плян паневропейського пакту.

Прага, грудень 1934.

На міжнародному овіді щораз яскравіше виступають два табори європейської політики — один із них на чолі з Францією, другий з Італією та подекуди Англією. Що такі два табори вже різко зарисувалися, а радше, що такі два напрямки сучасної європейської політики вже себе виразно впливали, це було видно вже подекуди в дебаті над югославською жалобою проти Мадярщини за марсельський атентат, а вже зовсім недвозначно показалося це з вісток, які прийшли з Женеви до Англії про плян нового європейського пакту, що його автором є Мусоліні.

Новий плян Мусоліні має обіймати чотири головні точки:

- 1) Паневропейський договір про невапал.
- 2) Дорадний міжнародний пакт.
- 3) Пакт, аложений з різних двосторонніх договорів.
- 4) Договір про господарську співпрацю європейських держав.

Які вигляди має цей плян?

Хоч італійський плян паневропейського пакту ще не зовсім сформульований і не поданий формально до відома поодиноким європейським державам, то востакі вже з того, що про нього знаємо з європейської преси, можна сказати, що його головна ціль спаралізувати всі заходи щодо т. зв. Східного Льюкарна.

Само собою розуміється, що така концепція зустрівє гострий спротив Франції і СРСР — бодай так довго, як довго не вичерпається цілої програми східно-європейського пакту, а далі сильний спротив Малої Антанті й Балканського союзу. Літнійов зовсім виразно заявив представникові агенції „ТАСС“, що женевські протоколи, підписані заступниками Франції й СРСР, зобов'язують обі ці сторони не вести ніяких переговорів про якінебудь пакти, які мали би заступити східно-європ. пакт і що ці протоколи мають бути наглядним доказом на те, що ніякі спроби не зможуть звести Францію і Совіти з раз визначеного шляху їхньої політики, яка веде до закінчення Східного Льюкарна. Таке саме становище

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 22. ГРУДНЯ 1934.

Д-Р ЄВГЕН ОЛЕСНИЦЬКИЙ.

35

СТОРІНКИ З МОГО ЖИТТЯ.

З титулу мого становища як референта і члена виділу їздив я в 1887 р. як делегат „Руської Бесіди“ на ювілей Данила Млаки до Черновців у товаристві Олександра Барвінського і тоді вперше бачив Чернівці. На бенкеті, влаштованім по святотнім вечорі в нашій театрі, що гостив тоді в Чернівцях, познайомився я з майже всіма визначнішими буковинськими земляками; на ругий день гостили ми оба з Барвінським у домі д-ра Смаля-Стоцького, що був тоді безперечно душею черновецької української громади і першим її діячем.

Крім цих проб моїх сил у публічному житті, в журналістиці і товариствах, старався я не закладувати також і фахового вишколення. Мене цікавила особливо вже від університетських часів політична економія і в тій діяльності я працював дуже радо. Думка моя була присвятитися спеціально економічним студіям і з часом евентуально галібітуватися. Та на це не було в мене засобів і я мусів дбати передовсім про працю задля хліба, отже працювати передовсім в адвокатурі. Автім вліносини були такі, що астуливши раз на поле публічної праці, треба

було розшибатися на різні сторони і не було змоги та спокою присвятитися в однім напрямі строгій науці. Та проте, працюючи в журналістиці, я з особливим замишуванням опрацьовував економічні теми, хоч ті мої праці не мали зовсім наукового характеру. В 1889 р. розпочали ми в трійку: я, д-р Кость Левицький і д-р Антін Горбачевський видавати першу правничу фахову газету в українській мові під заголовком „Правничі Часописи“ у місячних випусках; в тій газеті обняв я економічний відділ і був співредактором „Пр. Час.“ так довго, як довго жив у Львові. Рівночасно написав я для „Просвіти“ популярний підручник „Шкільна конкуренція“, що його „Просвіта“ й видала.

Загальний образ наших національних вліносин, як у Львові, так і в краю представлявся під кінець 80-их рр. на кожний випадок краще, як у попереднім десятилітті. Великим штурмом по стороні українців було вже те, що мали вже тепер свою пресу, своє політичне товариство, своїх послів у соймі. Тепер ставали вони вже дійсно головною руською партією, а москвофіли сходили на другий плян, хоч мали ще, особливо на провінції, багато в своїх руках. Та проте про тревалі організації не було ще тоді мови, а відносилося це до всіх ділянок публічного життя.

У Львові гуртувалася літературна і наукова праця коло „Просвіти“ і нечисленних тоді

літературно-наукових видавництв. Товариство ім. Шевченка не було ще тоді науковим та обмежувало свою діяльність виключно лиш на веденні друкарні. Воно переміннілося в наукове щойно в початках 90-их рр., а стало справді науковим з приходом проф. Грушевського.

В тих часах подибуємо на тій діяльній лаві кілька імен, передусім Івана Франка, роботу кстрого спінняв острацизм, який пристосували до нього народовці; внаслідок того він працював у їх видавництвах час до часу, був з ними в безнастанних спорах і для уможливлення літературної екзистенції мусів заробляти по польських часописах. Дальше слід назвати Омеляна Огоновського в діяльній фільольогії Кошовського, Калитовського, Целевича, Грабовича і Масляка (цих двох, як авторів слабоньких поезій) і Цеглинського (драматична література). Строго наукову діяльність проявляв д-р Олександр Огоновський на полі цивільного права, однак писав свої праці по німецьки і друкував у Ляйпцигу. Праці ті, як „Oesterreichische Ehegüterrecht“, мають високу наукову стійність і цитовані є в найзнаменитіших творах з цивільного права. Д-р Олександр Огоновський помер дуже вчасно, бо в 1891 р. в 42-ому році життя, та він найшов достойного наслідника на катедрі і в науці в особі д-ра Станіслава Дністрянського.

(Лалі бває).

1-ма Лещетарський комплет зол. 88*

AMERICAN HOUSE

та всілякі пред-
мети поручає
вдома фірма
84/87 1-й
Львів
Коперника 5.

авіала і Чехословаччини, прилучаючись до цього жевського протоколу. Крім цього жевський брє поінформований про головні напрямні накоріткої політики Чехословаччини, аналізуючи італійський план загальноєвропейського пакту пише: „Мала Антанта в цілому цьому поділі європейських сил на два табори стоїть безумовно на боці Франції. Далі Чехословаччини, яка хоче приступити до східно-європейського пакту, без огляду на сильний спротив Польщі, не мають ніякого більшого значіння планів, побудованих на таких широких основах, що для здійснення цих планів потрібні були цілі роки тяжких переговорів. Чехословаччина є за вичини, більш конкретними планами і концесіями, які легше і дешевше забезпечили тривання миру в Європі. Це один рішучий чинник в реалізації цього далекосяжного італійського плану. Це Англія. Думки щодо її становища покищо поділені. Одні гадають, що Англія стане на боці загальноєвропейського пакту, щоб тим не допустити до надто

великого і тісного зближення між Францією і СССР. Другі думають навпаки: Англія буде далі підтримувати план Східного Льюкарна, бо саме в той спосіб вона зможе паралізувати це надто тісне французько-советське зближення, до якого пре Францію і СССР ніщо інше, як лише сильний спротив Польщі і Німеччини.

З усього того бачимо, що нині ще надто швидко говорити щось більш певного про те, як розпочнеться далі європейська міжнародна ситуація у зв'язку з італійським планом.

Покійно яким є вже одне, а саме, що зачепиться нова „виміна думок“ між Францією, Англією, Італією, Німеччиною, Польщею та СССР і т. д. і т. д., що будемо знову свідками великого дипломатичного двобою, який буде ще одним доказом на те, що — пайти дієвний вихід з теперішньої політичної ситуації в Європі і привести її до повної рівноваги дуже й дуже важко, як довго не прийдуть до повного голосу всі політичні сили наповного континенту. Зосі того голосу позбавлені.

М.—н.

Зі сойму.

СПРАВА ВСЕСВІТНЬОГО ЗІЗДУ ПОЛЯКІВ
І БЕРЕЗИ КАРТУСЬКОЇ.

Варшава, 19. XII. 1934.

Останнє передсвяткове засідання сойму, а саме засідання вчорашнього дня заповідалось цілком інакше, а цілком інакше скінчилось. Всі були переконані, що засідання буде тривати несповна дві години. На порядку нарад були вправді наглі внески і то один між ними в справі Берези Картуської, але всі знали, що три нагаому внеску внескою з ГІТС буде вільно говорити лише 5 минут. І тому всі думали, що інші „менше важкі“ справи теж пройдуть скоренько.

Тим менше важкими справами була „солодка“ точка, а саме новий податок від цукру та додаткові кредити для уряду між якими був кредит у висоті 300.000 на покриття коштів, зв'язаних з цьогорічним великим зїздом у Варшаві поляків з заграниці. Справа податку не забрала більше часу як сподівались і його голосами ББ ухвалено. Цукор нібито і потяв, але тепер приходить новий податок і можна з певністю ствердити, що найдуться нові причини для його подорожжів. Несподівано дуже багато часу забрали кредити для вище згаданого зїзду.

Польський уряд уже від довшого часу уважав за свій обов'язок зорганізувати всіх поляків, що живуть поза межами Польщі, а живе їх поза Польщею 8 міль. Потрачений уряд розуміє дуже добре значіння зорганізованої еміграції і її впливи серед чужих народів на відношення до Польщі. Тому в 1929 р. зорганізував у Варшаві перший зїзд, який не був такий імпульсний як цьогорічний. На цей зїзд приїхало до Варшави 12.000 поляків із цілого світу, а головню з Америки — зі Зєдинених Держав. Через останні літа відвідували польську еміграцію найважливіші діячі теперішнього режиму як цивільні так і військові. Із них ген. Гурєвський, ген. Дрешер, маршал сенату Рачкевич та інші. Так зорганізований всесвітній зїзд поляків у Варшаві мав їм показати силу відродженої Польщі, а ще більше доказати, що теперішній уряд має за собою піддержку цілого польського громадянства.

Та не так сталося, як бажалося. Виявила не дискусія в соймі, в якій взяли участь усі польські опозиційні партії. З дискусії вийшло, що поляки з заграниці дуже скоро зорієнтувалися в дійсності, мимо того, що пороблено всі заходи і старання, щоби про дійсність довідалися якнайменше. У соймі відчитано інструкції, які були дані впорядникам зїзду на те, як вони мали поводитися зі своїми земляками з заграниці, щоби все було „в порядку“. Однак найбільша несподіванка скінчилась на зїзді в моменті, коли мала бути проголошена спільна декларація всесвітнього зїзду поляків. Делегати американських поляків, себто найчисленнішої еміграції, яка начислює 4 мільони, відмовилися підписати цю декларацію, а тим самим зступили до всесвітнього союзу поляків. Своєю відмовою, як сказано, у соймі мотивували тим, що не можуть цього зробити тому, бо вони є громадянами Америки, а зміст цієї заяви не дозволяє їм щоби були на цій заяві їх підписи. Не помогли ніякі переконування, ані гострі прикази. Отже скінчилось розбиттям на таку широку скалу задуманої організації. Цей факт був великим ударом для організаторів цього зїзду. Вони прив'язували до нього велику вагу і сподівалися через нього здобути безоглядний апіла на цілу польську організацію.

Коли би покляні чинники були знали, що ця справа викличе в соймі таку велику дискусію і відкріє куліси організації цілого зїзду, то напевно були би не приходили перед соймом з домаганням додаткових кредитів на ту ціль, а були би найшли покриття так само, як нахотять і на інші справи без окремої ухвали сойму.

Складні шляхи пресової інформації про Совіти.

КИРОВ, АТЕНТАТ НА НЬОГО І НАСЛІДКИ АТЕНТАТУ В ОСВІТЛЕННІ П. ОТМАРА.
(Кореспонденція з Варшави.)

Варшава, 17. XII. 1934.

Вбивство Кірова, що викликало таке сильне зражіння в політичному світі, знайшло також чималий відгомін і в польській пресі. Присяжним референтом советського устрою в проурядовій частині польської преси є, як відомо, московський кореспондент ПАТ-а і „Газети Польської“ Отмар. Його статті в „Газеті Польській“, а також телеграфічні повідомлення поширювані за допомогою ПАТ-а в цілій польській пресі, завжди були прихильні для советського режиму.

Тож і в цьому випадку п. Отмар в довгій кореспонденції з Москви, надрукованій у „Газеті Польській“ з 8. XII., доказував, що атентат на Кірова викликав щирий жах у широких верствах населення Ленінграду і Москви і що маніфестації обурення та співчуття зовсім не були штатично зарежисеровані. Отмар характеризував Кірова як людину надзвичайно позитивну та як великого прихильника польсько-советського зближення.

Сам атентат, як каже Отмар, здається, не мав політичного підлога. Вихваляючи особисті прикмети Кірова, Отмар вкінці зазначає, що не можна навіть говорити тепер про якийсьбудь фермент у комуністичній партії, який міг би змінити розподіл політичних сил СССР.

Поза цією кореспонденцією надійшла з Москви депеша ПАТ-а, автором якої є також п. Отмар. Ця депеша дementує теж в категоричний спосіб всякі погослови про те, ніби то в цілому СССР є якийсь фермент і неспокій. Навпаки депеша стверджує, що на теренах Советського Союзу панує цікавий спокій. Оптимістичний тон цих тверджень про ситуацію в СССР по атентаті на Кірова був посунений так далеко, що часом здавалось, читаючи повідомлення ПАТ-а, ніби ПАТ є побратимчою установою московського ТАСС-а.

Якже зареагувала московська преса на ці такі більшешими потрібні та корисні для советської пропаганди виступи п. Отмара?

Ось тут саме й починається те найцікавіше і найпикантніше. Московські „Известия“ і „Правда“, цитуючи повідомлення ПАТ-а, що в СССР панує цілковитий спокій, надають цьому токі заголовки: „быют отбой“, „наступают“. Отже іронічні заголовки й уваги під адресою польської проурядової преси та офіційного ПАТ-а... „Газета Польська“ з цього приводу образилась і 15. грудня, цитуючи іронічні уваги московської преси, називає їх „виріжками“ і закидає керівникам московської преси, що вони забули про звичайну звичливість.

Але в ційже замітці „Газети Польської“ є місце, яке не може не викликати коментарів з боку поляків. „Здається нам — пише „Газета Польська“ — що це не дуже то подібне до європейських метод, коли хто попросить кого щось

зробити, а по виконанні цього, візьме та й вилеє“.

З цієї недискреції „Газети Польської“ виходить, що п. Отмар в Москві „попросили“ спростувати погослови про фермент і неспокій у СССР, що п. Отмар в повній мірі і виконав навіть двома дорогами і як кореспондент „Газети Польської“ і як кореспондент ПАТ-а.

Але за те виконання советського бажання польська преса дістала відповідний „подяку“, а що ця „подяка“ була лайкою, то „Газета Польська“ і пише про „виріжки“ з аржестію та дивується, яка мало подібна до європейської така методя поступовання Москви.

Є це в усякому разі цікава справа на тлі атентату в Ленінграді. Вона кидає правдиве світло на вартість інформації п. Отмара і ПАТ-а, бож напевно не один раз „просили“ в Москві п. Отмара дати таке або інше освітлення подій у СССР.

Однак до бочки меду п. Отмара вкинув ложку дьогтю „Ілюстровани Курєр Цодзєнний“, який оголосив про Кірова не дуже то добрі інформації. Вони цілком заперечують ті ідеалістичні риси Кірова, про які писав п. Отмар у „Газеті Польській“. Автором цих інформацій є колишній польський консуль у Тифлісі Маєвський, що ще перед революцією мешкав на Кавказі, де мав з Кіровим неприємний інцидент.

Кіров був тоді співробітником власника каської газети „Казбек“ (очевидячки не комуністичної, а архибуржуазної). Деякий час у тій газеті Кіров систематично атакував Маєвського, що був тоді власником фірми меблів. Згодом Кіров звернувся до Маєвського з домаганням, щоби той дав йому безплатно меблі для цілого помешкання і що тоді, мовляв, припиниться і неприємна для Маєвського кампанія в газеті.

Маєвський звернувся був до свого адвоката, щоби той ужив відповідних судових кроків проти Кірова, але адвокат порадив подарувати Кірову меблі і тим зліквідувати неприємну для Маєвського пресову кампанію. Маєвський так і зробив. За кілька років Маєвський був призначений до Тифліса польським консулом і там знову зустрівся з Кіровим, тодішнім советським послом у Грузії. Маєвський звернувся тоді до Кірова з проханням заплатити за меблі, але Кіров не заплатив.

Пізніше Маєвський звертався до Кірова, що вже перебував у Ленінграді, подарати йому рахунок на меблі, звертався і через варшавську советську амбасадку. Не треба додати, що Кіров і тоді не заплатив.

Таким чином інформації, оголошені в „Ілюстрованому Курєрі Цодзєнному“ дуже і дуже розходяться з тим ідеалістичним образом Кірова, який намалював п. Отмар.

М. Сосн—

Комуніст Дімітров дістав село.

Потверджується вістка, подана закордонною пресою, що Сталін прийняв болгарського комуніста Дімітрова, відомого з процесу за цілком німешького райхстагу, новою більшовицької фео-

дальної шляхти. За його заслуги для „світової революції“ дали йому в досмертне життя село з земельними добрими.

Вибіркові плащі
сукні 35
золотих
Великий
вибір.

жіноча конфекція

ФЕМІНА

Львів,
площа Галицька 12 а.
І. дз. р. г. у л. Бат оро. 650

Теодора зі Савчинських Стефанович

вдова по судовій раднику

померла дня 20-го грудня 1934 по довгій і тяжкій хворобі в 67-ім р. життя. На похорони, що відбудуться в суботу 22-го грудня в год. 14, з дому жалоби при вул. Чарнецького ч. 26, на Личаківський цвинтар, запрошують всіх кривних і знайомих.

За розбудову українського приватного шкільництва.*)

Зовсім несподівано виступив п. І. Стронський у ч. 328 „Діла“ з 6. грудня ц. р. з особистим проектом „об'єднання“, себто ліквідації двох шкіл Р. Ш. у Львові, наводячи аргументи грошевої натурі. Редакція, поміщуючи ту статтю, завважила у своїй замітці зовсім слушно, що це не вистарчає, бо бо „ш. автор залишив на боці всі інші аргументи...“ і тому для висвітлення справи обіцяла дискусію дати місце на сторінках „Діла“. Користаючи з того, хочу звернути увагу на ті „інші аргументи“, що викликали потребу творення й удержування українського приватного шкільництва, отже мають для нас основне значіння, та критично розглянути проект п. І. Стронського.

УКРАЇНСЬКІ ПРИВАТНІ ШКОЛИ ПЕРЕД ВІЙНОЮ.

Довгі літа перед війною боролися провідники українського народу за українське державне шкільництво в Галичині, а коли „не йшло“, то радили собі так, що при чужих школах, а де були свої, то й при своїх, закладали бурси. Не мали ще тоді відваги засновувати й удержувати власними засобами українські приватні школи, бо боялися, що нарід не витримає такого великого постійного тягару. Однак коли всі спроби переломити нехет паноуючої тоді в Галичині олігархії до українського шкільництва завели, а боротьба за поодинокі українські школи тривала роками й коштувала непомірні жертви на інших ділянках, тоді зроблено неспілку спробу з українськими приватними школами. І тут показалося наглядно, як провідники не доцінювали свого власного народу. Бо нарід з захопленням підтримував свої власні рідні школи, заповнив їх своїми дітьми й на удержання їх не жаднував гроша.

ЗНАЧІННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРИВАТНИХ ШКОЛ ПО ВІЙНІ.

Коли вже перед війною справа українського приватного шкільництва була актуальною, то після війни ця справа стала просто питанням життя і смерті нації. Особливо ж тепер, коли з передвоєнних 2600 українських приватних шкіл у Галичині залишилось заледви 123 державних шкіл з українською мовою навчання, дарма — до того нераз з учителем неукраїнської народності.

Важко покутуємо тепер за те, що привязані до села, ми за пізно і за мало звертали увагу на Львів та інші міста. Якщо ми завчасу зро-

зуміли були як слід вагу міст в еманципційних змаганнях нації і — не оглядаючись на нікого й на ніщо — своєчасно були б по містах позакладали свої приватні школи і стягнули до них всю українську дітвору, то й характер Львова та інших міст був би інший, як нині. Бо ж школа має не тільки непереможний вплив на шкільну дітвору, але посередньо також на її родичів та на ціле оточення.

Кожна українська школа, особливо ж у серці Галицької Землі, у Львові — це неоціненна виховна й освітня станиця для цілих поколінь, це тверда позиція у боротьбі за український характер міста. Йх не забагато, але навпаки — рішуче за мало.

ФРЕКВЕНЦІЯ ШКОЛ Р. Ш. У ЛЬВОВІ.

Фреквенція існуючих всенародних шкіл Р. Ш. у Львові є загальом дуже добра. Всі класи переважно вщерть заповнені (деякі поділені) і лиш кілька клас на цілий Львів могли б помістити ще трохи дітей. Та причиною того не є недостача української дітвори у Львові. Українські діти є, але чимало з них ходить до неукраїнських шкіл, і то не тільки діти з мішаним подружжям з сірої маси національно невідомих низів, але — на превеликий жаль! — бувають такі випадки і між нашою інтелігенцією. А п. І. Стронський замість того, щоб дати раду, як ті розгублені українські діти стягнути до української школи, — користає з хвилевої обмисли фреквенції і радить... ліквідувати школу!

Та, наводячи числа дітей у поодиноких класах чотирьох шкіл Р. Ш. ім. Шевченка й Грінченка, не бере п. І. Стронський під увагу величини класу і того факту, що вже тепер у кожній названій школі перші і другі класи вчить тільки одна учительська сила. Таким чином у І. і II. класі хлопчачої школи ім. Шевченка є: $17+28=45$ учнів, у дівочій школі ім. Шевченка: $35+19=54$ учениць; у хлопчачій школі ім. Грінченка: $24+20=44$ учнів, у дівочій школі ім. Грінченка: $28+20=48$ учениць. Отже щодо теперішнього числа дітей, то класи примірної величини і при коєдукації не припадало б більше дітей на одну учительську силу. До того ж розміри класних шкіл загальом невеликі. Тільки деякі класи можуть помістити поверх 40 дітей, інші містять заледви 20—30 і з цим треба рахуватися. Значить — зроблено все, щоб якнайбільше господарно використати всі чотири школи, а коли до того вернутися ті „баудні лини“, що тягнуться ще по чужих школах, і взагалі зросте число дітей (а до того постійно йде!), то треба було поважно подумати над придбівкою або взагалі над будовою нових шкіл, очевидно — вже з більшими кімнатами.

ПІД ЧУЖОЮ ГІПНОЗОЮ.

А тепер мушу торкнутись дуже цікавого політичного моменту у наших неавадних відносинах. Нераз нарікаємо на такі чи інші зарядження влади, називаємо їх ведоцільними, ба, навіть шкідливими або кривдними, але коли прийдемо в аналогічне положення, то безкритично наслідуюмо такіж зарядження, ба, навіть поклинаємося на державу... Перед цією психою не вумів устерегтися й п. І. Стронський. Він пише: „Наша Рідна Школа не повинна дозволити собі на те, на що не може собі дозволити державний скарб...“

В чому річ? — Держава піднесла число дітей до 56 т. 65 на одного вчителя, — отже авалогічно піднести би число дітей і по школах Р. Ш. Та п. І. Стронський не сказав усього. Держава тільки теоретично вставила такі цифри, а фактично вони вважно вищі. Причина проста і ясна: уряд потребує багато грош, а засоби оборони держави і тому на школи не стає.

По обчисленням Станіслава Ромера („Лавида Польська на освітлені“) щороку придбуває 200.000 дітей. На будову нових 60.924 клас треба би 4 мільярди зол., а на ачительські платіжні кожного року по 20.000.000 зол. більше. Очевидно — Польщу не стати на ті видатки. „Якщо хто радить, щоб урвати від війська і дати на школи, то такі ради — каже л. С. Ромер — не є ані мудрі, ані практичні і ніякий уряд не підійметься їх виконання“.

Вслід за тим державний шкільний бюджет замість рости в міру зросту числа дітей, корчиться з року на рік. В 1929. р. шкільний бюджет був поверх 460 мільонів (точно: 462.688.052 зол.), у 1932. р. вже тільки 324 мільонів, у 1933/34 всього 320 мільонів, а на 1934/35 р. прелімінують 311 мільонів, у тому на народне шкільництво всього 195 мільонів, себто 35 мільонів менше, як у 1933.

*) З приводу статті п. І. Стронського: „За об'єднання двох шкіл Р. Ш. „Діло“, ч. 328 з 6. XII. 1934“.

Італійський плуг і меч.

При посвяченні нової італійської провінції Літорії на змелюваннях понтіяських багнях Муссоліні вголосив промову, в якій заявив, що хоча доконало велитенського діла, завдяки якому там, де тому три роки простягалися непрохідні багна, сьогодні біліють будівлі Літорії, то все таки залишилось ще багато роботи і решта багон вимагає ще дев'ять літ праці. Щоби це діло довершити, сказав Муссоліні, нація мусить бути дуже сильна мілітарно, бо коли плуг оре скибу, охороняє її меч.

З української преси.

„Нова Зоря“ про нараду з дня 10. грудня 1934 р.

У „Ділі“ з 17. грудня ц. р. ми писали: „В понеділок 10. ц. м. відбулася у Львові нарада, на якій устійнево спільний фронт таких органів: „Перемога“ і „Батьківщина“, „Нова Зоря“, „Український Бескид“ і „Хліборобський Шлях“. Завданням цієї конференції було обговорити й намітити спільну акцію, звернену проти УНДО. Безпосередній вислід наради: спільний фронт агаданних часописів проти УНДО і його пресових органів“.

Ред. Паліїв прислав нам на основі § 19. пресового закону спростування, яким заперечив свою участь у тій конференції. Ми це спростування льованно опублікували, не зважаючи на те, що ми зовсім не твердили, що ред. Паліїв брав особисто участь у тій конференції. Він не потребував у ній брати участі, бо на тій конференції рішали без його про спільний фронт т. зв. католицької преси проти УНДО, або іншими словами рішали вести ту саму акцію проти УНДО, яку вже давно веде ред. Паліїв.

Повне підтвердження вгорі наведеної нашої інформації находимо у передовій статті „Нова Зоря“ з дати: Львів, 20. грудня 1934. Стаття має назву „З внутрішніх справ. — Про нараду редакцій 4 консервативних органів нашої преси“. У тій статті вичитуємо, що 10. грудня ц. р. відбулася нарада чотирьох редакцій, а саме „Нова Зоря“, „Правда“, „Хліборобський Шлях“ і „Українського Бескида“ при участі 12-ти співробітників названих газет. „На деннім порядку — читаємо там дослівно — була головна справа устійнення їх політичної тактики супроти деяких злов у внутрішньої політики, викликаних очевидно воєні. І так наперед обговорювано справу нападу на гетьманський рух, до котрих ужито швальт „Польсько-Українського Бюлетеня“ і „Діла“ та двох окремих брошур...“

Над чим же ще радила ця конференція? Про те читаємо у тій самій статті дослівно так: „Дальше застановлялися вибрані над ріжними конкретними доказами розкладу УНДА і над тим, що робити, коли в часі виборів прийшло б до боротьби на пр. між кандидатами УНДА і Фронту Національної Єдності, а консервативне угруповання ще не могло б або не хотіло б виставляти своїх кандидатів... Д-р Назарук стоив на становищі, що вправді Паліїв в останніх двох роках дуже змінив у своїх публічних виступах, та все ще його світогляд не можна вважати устійним і тому не можна його вважати таким діячем, який уже не зробить ніякої несподіванки, себто устаткованим. Чи Паліїв взагалі дійде до такого стану, в яким можна було б говорити про серйозне наближення до нас, не знати... Отже з того ясно, що справа коаліції з групою Паліїва щонайменше взагалі недоцільна до вирішування. Та з другої сторони... якби Паліїв виставив при найближчих виборах своїх кандидатів і якби ми їх підперли, то УНДО було б порядно побите“.

Отже на нараді 10. грудня таки радили про спільний фронт з Паліївом, а навіть про евентуальну підтримку Фронту Національної Єдності при найближчих соймових виборах проти УНДО. Про те не тільки на нараді говорили, але про те чорне на білому написав у „Новій Зорі“ не хто інший тільки Осип Назарук, фактичний адхонвитель і провідник цілого того скоропадківського гуртка.

Уже віддавая найкращою мрією та найширшим побажанням Назарука і його соратників в те, щоби „УНДО було порядно побите“ при виборах. Щоби здійснити цю мрію Назарук і К-о готові увійти в спілку ще Бог знає з ким, а не тільки з Паліївом.

історика Володимира Антоновича (с. 170) й економіста Костянтина Воблого (с. 307) як ро-
сійськ. Сюдіємось, що цю помилку справить ав-
тор у другому виданні цієї праці, яке вже за-
товаєється. (Таке явище у нас неможливе,
щоб наклад об'ємистої наукової праці вичер-
пався за час одного року).

Наприкінці своїх уваг не можу поминути
мовчанкою кінцевого слова автора, яке є ди-
сонансом до його строго наукової праці. Ав-
тор неначе старається згармонізувати висновки
своїєї праці з одною хвилевою політичною кон-
юктурою, при чому для „джерельного“ обгрун-
тування цього післяслова наводить цитат із
публіцистичної статті відомого польського
письменника Болеслава Пруса (Гловацького).
На мою думку ця цитата прикраша зовсім
зайва при кінці наукової праці, як також сен-
timentальний висновок автора про право бать-
ківщини (Heimatrecht) німців у Польщі за їх
чесну працю в цьому краю. Строго науковий
висновок із праці д-ра Ліка був би ось такий:
Зайшли до Польщі і на окупованій нею україн-
сько-білорусько-литовські землі німці причини-
лися дуже багато до її культурного, економіч-
ного й великодержавного розвитку, але попри
те ці німці, відірвані від свого рідного ґрунту,
винародовлялися масово (й далі винародовля-
ються — можна додати на маргінесі цього
висновку) з користю для державного народу.

Д-р Микола Андрусак.

Камізелки, пультівери, рукавички і вовняні
шкарпетки поручає фірма
Зигмунт Залеский — Львів,
вулиця Богдана Ч. 4. 47/83 35—60

Перед появою бібліотечного закону.

Шкільництво перед соймовою комісією.

ВАРШАВА, 20. 12. ПАТ. Бюджетова комісія
сойму радила нині далі над бюджетом міністер-
ства, освіти. Міністр заявив, що високий рівень
дискусії принесе успіхи. Уряд шукає форм, які
вможливили би ввести в життя бібліотечний за-
кон без обтяжування самоуправи новими ви-
датками. Відповідаючи посольці Мілені Руд-
вицькій міністр заявив, що до утравістичних
шкіл ходить польських дітей не 2 прц., але 16,7
прц. у польсько-східних воєводствах. Українські
шкільні підручники подешевіють в найкоротшо-
му часі. Щоби підвести їх рівень міністр покли-
кав спеціальну комісію, в склад якої ввійдуть
українці і поляки. Міністр призвас, що в остан-
ньому часі атмосфера на просторі південно-схід-
них воєводств покращала і тому у шкільництві
буде можна направити помилки в українській
справі.

Останні рішення уряду не мають на меті
ослаблювати господарського значіння Львова.
Навпаки! Створення хліборобського ліцею в Дуб-
лявах і ліцею лісового промислу матиме позитив-
ні наслідки для господарського розвитку
Львова.

Міністр ствердив, що тепер не ходить до шко-
ли 587.000 дітей. Цього року зросло число дітей
на 30.000, нових шкіл на 489. В найближчій році
число дітей зросте коло 90.000. Від висліду шкіль-
ної данини міністр узагальнює призначування
нових учителів. Цього року призначено 2 мільони
на будову народних шкіл.

По промові референта посла Стровського бу-
джем прийнято з поправками референта.

Найближче засідання комісії відбудеться аж
по святах

Торговельний договір між СССР. і Францією.

МОСКВА, 20. 12. ПАТ. В Москві оголошено
текст французько-більшовицького торговельного
протоколу, який підписали в дні 9. грудня ц. р.
у Москві французький міністр Маршандо і комі-
сар закордонної торгівлі Розенгольд. Протокол
передбачує, що в найближчому часі обі держави
вестимуть переговори з метою заключити торго-
вельний договір, який встановить тимчасовий тор-
говельний договір з 11. січня ц. р. Новий договір
має вирішити такі справи:

1) Франція має признати СССР відповідні
кредити, за які більшовики закуплять товари у
Франції.

2) Коли нового договору не заключать до 1.
січня 1935. р. тоді тимчасовий договір з 11. січ-
ня ц. р. буде об'являти аж до часу, доки не
підпишуть нового договору. Одночасно французь-
кий уряд уділяти експортові кредитових
гарантій.

ЩЕ ДВА СМЕРТНІ ПРИСУДИ.

МОСКВА, ПАТ. У самарській окрузі засудили
на смерть 2 терористів, обвинувачених у вбив-
стві двох членів союзу комун. молоді.

Арештували колишнього прези- дента.

НЬО ЙОРК, 20. 12. ПАТ. На домагання гене-
рального консула Куби поліція арештувала ко-
лишнього президента республіки Куби, члена
уряду Машади, ген. Альберта Гереру. На вістку
про домагання консула Куби Герера поїхав до
американського уряду. По дорозі самохід пере-
кинувся і Герера тяжко ранений. Не зважаючи
на те, уряд приказав арештувати його і передати
урядові Куби

ПЕРШІ АНГЛІЙСЬКІ ВОЯКИ В САРБРИКЕНІ.

САРБРИКЕН, ПАТ. Прийшов тут перший
відділ 150 англійських вояків і їх зараз відісла-
ли до касарень.

Весна в зимі.

З Львову повідомляють, що зима цього ро-
ку в Англії лагідніша як на Рівері. У грудні ц. р.
впало в Англії більше дощу, як у травні, червні
та липні разом. Поля зеленіються, хлібороби ви-
ганяють худобу на пашу. В огородах цвітуть ро-
зи й інші цвіти. На базарі можна дістати свіжий
аґрест, калусту і т. д. і то не з іспанців, а з го-
родів і з поля. Дощі спричинили повені в різних
околицях

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— У Тегерані згоріла фабрика сірників. При-
чина пожежі невідома.

— Ком. Літвінов вернувся до Москви.

— Військовий відділ зі Швеції виїхав нині
вечором до басейну Сари. Перед від'їздом король
перевів перегляд відділу.

— Вже в березні 1935. р. відбудеться перед
судом присяжних у містечку Екс-Ан-Прованс роз-
права проти трьох спільників вбивства короля
Олександра і мін. Барту.

— У Парижі відбудеться з початком січня
1935. р. великий процес проти 340х осіб з шпигу-
нства.

— У французькій Мароку поліція перевела
масові арештування серед комуністів за агітацію
проти Франції між тубильцями.

— Ірландський парламент прийняв 51 голо-
сами проти 36 проєкт закону про промадянство
Ірландії.

НОВИНКИ

— Робітня футер Юліана Глушевського,
Львів, пл. Капітульна 3, I. пов. Тел. 54-46.
539 82-?

— Магазин по'стелі Р. Джала, Львів, Хоружи-
ни 3, поручає: ковдри, матраци по найдешевших
цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матра-
ци по 7 зол. 639 11-100

— Бу'шні учениці, імосці, учительки і інші
громадянки шліть на ярмарок Кружка Р. III. ім.
Ганни Барвінок, Львів, Мокнацького 12 до дня
31. грудня ц. р. дріб, дичину, набіл, печиво або
гроші, а дохід з ярмарку pomoже удержати
давню Вашу школу ім. Т. Шевченка у Львові,
якою опікується Кружок. Старшина Кружка
ім. Ганни Барвінок. 2-2

— З огляду на виставу „Ой, не ходи Грицю“,
що відбудеться у салі театру Ріжнородностей в
суботу 22. ц. м., виклад д-ра М. Драґана про ім-
пресіонізм, заповіджений на цей день перене-
сений на другу суботу.

— Від посла Дм. Великановича дістаємо до
поміщення отсі рядки: Дійшло до того відома,
що наші установи в Турції н. С. створили комі-
тет для відсвяткування його 50-ліття в дні 27.
ц. м. Тому, що в нинішніх важких часах годі ме-
ні погодитися з фактом поношення матеріаль-
них жертв, а й тому, що моя скромна особа за
мала до збирання прилюдних признань, — я
приневолений відмовитись від цієї почесної і
просити представників установ та Достойних
лічціторів вибачення за мою відмову. — Жер-
тви, які мали бути зроблені на ту ціль, прохаю
передати місцевій українській захоронці. —
Дмитро Великанович, посол. — Варшава, дня
17. грудня 1934 р.

— З Берези Картуської анустили по трьох
тижнях побуту побуту на волю молодого поета
й б. редактора „Вістей“, п. Богдана Кравцева зі
Львова. До Станіслава повернувся з Берези п.
Осип Гришуляк, увільнений перед кількома
днями.

— Новий польський часопис зачне виходити
на днях у Львові заходом воєвідської ради партії
ББ. Часопис п. н. „Нові Часи“ буде редакту-
вати д-р Вацлав Мейбав, колишній редактор
„Слова Польского“, сидеського й опісля сана-
ційного. Головою видавничого комітету є посол
з ББ, Вілям Горжица.

— Дальша обнижка ціни нафти. Згідно з по-
становою міністерства внутрішніх справ львів-

ський магістрат обнизив з днем 20. грудня ціну
нафти в роздрібній продажі на 38 сотиків за 1
літру. За побирання вищої ціни передбачена
гривна до 3.000 зол. або арешт до 6 тижнів.

— Нові ціни хліба. Організація пекарських
майстрів у Львові повідомляє, що з днем 21.
грудня об'являють такі ціни хліба (в роздрібній
продажі): 1 кг. хліба з житньої темної муки 24
сот., 1 кг. хліба з житньої 55 проп. муки 28 с.;
1 кг. хліба з житньої 55 проп. муки, т. зв. люк-
сусового 33 с., 1 кг. пшенично-житнього хліба
(на дріжджах) 38 с.

— Військова служба вчительських кандидатів.
Міністр військових справ на внесення міністра
освіти розпорядив пересунути новобранцям ка-
тегорії А учням 4-го курсу вчительських семі-
нарій, речинець військової служби до 1. жовтня
1935 р. Хто з кінцем шкільного року 1934-35
предложити свідцтво переходу на 5. курс се-
минарії, одержить автоматичне пересунення ре-
чинця військової служби до 1. липня 1936 р.
Цей розпорядок стоїть у зв'язку зі ступеневою
ліквідацією вчительських семінарій.

Найкращим дарунком

на ялинку є правдивий килим Хамули. Буде
весело у Вашому мешканні — а Ви станете
більше вдоволені.

723 1—2 Килими Хамули мистецькі і вічні.
Склад: Львів, Рутівського 1. (біля Марійської пл.)

— Будова вселюдних шкіл. З фондів Г-ва під-
держки будови вселюдних шкіл вибудовано, як
подають польські газети, 1.485 шкільних сал,
в яких побирає науку коло 90.000 дітей. Сума
призначених субвенцій і позичок переходить
2.520.000 зол. Школи будуються переважно в
корінній Польщі, а саме: в окрузі краківській
517 шкіл, познанській 53, варшавській 165, ви-
ленській 166, люблінській 200, львівській 218 і
волинській 182 шкіл.

— Вибори до львівської лікарської палати.
Дня 16. ц. м. відбулися вибори до ради окружної
лікарської палати у Львові. Вибрані д-ри: Ф.
Бардах (Львів), Г. Бегляйтер (Львів), Г. Болнар
(Перемішль), Т. Бурачинський (Львів), С. Бін
(Львів), С. Хмура (Вижники), Е. Даманський
(Львів), Е. Ельстер (Львів), Т. Фалькевич (Львів),
Л. Ексельбюрг (Львів), К. Фліс (Рудж), Л. Гор-
чинський (Борислав), Л. Гершель (Тернопіль),
Р. Гітце (Ряшів), С. Калиневич (Коломия), І. Ко-
хай (Станіславів), З. Котірс (Львів), В. Крайс-
берг (Дрогобич), М. Кжижановський (Львів),
Т. Марціняк (Львів), С. Майзельс (Львів), С. Мо-
сор (Самбір), І. Мостович (Бережани), М. Музи-
ка (Львів), В. Новицький (Львів), І. Ноц (Львів),
С. Островський (Львів), Р. Пале (Львів), А. Пе-
лех (Сокаль), І. Пенер (Львів), А. Погорельський
(Львів), З. Радельський (Яричів Малий), А. Рав-
ський (Стрий), Л. Сальпетер (Львів), І. Зон (Пе-
ремішль), М. Шнац (Ярослав), Б. Стронський
(Львів), Т. Валіхевич (Львів), М. Васуліч (Золо-
чів), Л. Венгжиновський (Львів), І. Зелінський
(Львів) та 22 заступників членів ради. Рада у-
конституується в половині лютого.

— Львівська хроніка. З мешкання гр. Вісню-
вського при пл. Домбровського ч. 1 вкрадено
срібну заставу вартости 3.000 зол. — Суд при-
сяжних засудив 22-літню кравчиню Симу Шай-
нінгер за комуністичну агітацію на 7 літ в'язни-
ці. — Суд засудив на 8 місяців в'язниці шофера
Ів. Гайдучевича, що на Академічній площі пере-
їхав на смерть старшу жінку. — Наймичка Мих.
Кохановська викрала своєму господареві Мих.
Сярчинському (при вул. св. Михайла 22) 16 зол.
і втікла.

— Батько уневищений від закиду заморду-
вання сина. Дня 12. VII. 1933 р. помер у львів-
ському шпиталі Степан Савицький, 4-літній си-
нок Дениса Савицького, господаря з Городи-
славич, повіт Бібрка. „Добрий сусід“ доніс по-
ліції, що малий Степан помер через побиття
попереднього дня його власним батьком. Дня
29. листопада м. р. відбулася розправа перед
окружним судом у Львові, де засудили Діоні-
зія Савицького за злочин з арт. 230 § 2 на кару
3-літньої в'язниці. Обжалований вніс апеляцію
і 20. ц. м. відбулася апеляційна розправа у
Львові, на якій після переведення всіх доказів,
які подала оборона трибунал у складі: суддів
Янушевського, Хмельовського і Квасіка скасу-
вав присуд і суду і звільнив Савицького від
вини і кари. Обжаловував прок. Єжевський, бо-
ронив д-р Лев Ганкевич.

— За обікражу товарного вагону. Перед
стрийським окружним судом як виїздовим у
Сколів відбулася карна розправа проти шістьох
людей зі Синевідська Вижного, які 14. жовтня
ц. р. розбили на станції угорський вагон, з яко-
го викрали 300 кг. сушених сливків і 160 літрів
угорського вина загальної вартости 1.500 зол.
і брали участь в розпродажі цього вантажу. За-
суджено Дригонока і Янишина по рокові без-
оглядної в'язниці, а Булика, Мицька, Грінбер-
га і Шилу по 6 міс. з попиненням на 4 роки.

казав на його м'язову працю і свою промову такими словами: «Кляймо голову перед його працею і вірою, що доведе до розбудови школи на 600 учнів». Прибуті гості вислали в консьєржу телеграму в чолобитні до Митрополита. — Одинок цього тилу школи з надуже нині потрібна, тому повинна мати більше зброювання принаймні з духовенства. Та хоч на її розбудову Ординаріат гарячо поручив від кожної церкви переслати денту 10 зол. річно, та хоч і переведено збірок у акцію по чарці зерна, та хоч великим накланом труді і коштів вислано тисячі дечюток, то — як довідаюся — все те принесло до день 1. груднясього 519 зол. Сума та не покриває навіть портгорії і чеків, не кажучи про друк. Тому треба би анказати більше доброволі, щоб таку хосещину устаніви можна удержати розбудувати.

Учасник.

СПОРТ.

КОМУНІКАТ ЛЬВІВСЬКОГО РЕФЕРАТУ.

Анкета спорт. товариства Львівщини надбудеться до 23. п. м. в год. 17-й у доміні УСС-у (Руська 3/1). Товариства, що вирізняли свої громи в залогості, прислугуватимуть пошкоджені до двох делегатів.

З ДІЯЛЬ ЮСІН ФІЛІ К. Л. К. У ВОРОХПІ.

IV. Загальні Збори Філі К. Л. К. у Ворохті відбулися 18 ж. м. На зборах промовляли на тему «Спорт і національний характер» студент прав Роман Дмитерко і Василь Мочерняк. Філія обидва тепер 50 членів і за час 3-літнього свого існування встигла перевести кількісність добре організованих зеш. аматанів і селів а мистецтв анжи нада навіть короткий час нон-ежського тренера, то вчиняє шоків. Новий Виді Філі Заг. Збори вибрани черев алямацію в такому складі: голова — Мочерняк Василь, наст. голова — Бойчук Микола, секретар — Дмитерко Роман, справник — Ткачук Олександр і господар — Попович Іван.

Лещета: комплект від зол. 44-30
Санки: найбільший вибір

Забавки і дарунки КОНЕВИЧ

Баторого 12. — Власна виробна — ціни фабричні.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Денно Лукінович: СПІВЕЦЬ ГУЦУЛЬСЬКИХ ГІР ЮРІ ФЕДЬКОВИЧ. Львів, 1934. Стор. 31. Ф. 16.
Д-р Володимир Лисий: ЗАКОН ПРО ВІДВОВЖЕННЯ СЕЛЯЧЕСТВА з поясненнями. Львів 1934. Накладом „Громади“ у Львові. Стор. 84. ф. мала 16-о.
Улас Самчук: МАРІЯ. Хроніка одного життя. Львів, 1934. Накладом Івана Тистора. Стор. 144. ф. 16.
Микола Угрюм-Безримий: ЛІЦАРІ „ЗАЛІЗНОЇ ОСТРОГИ“. Паса з життя У. С. С. у трьох діях. Юнацьке видання 1914—1934. Рогатин, 1934. Стор. 64. ф. 16.

ЖУРНАЛИ.

НАЗУСТРІЧ, ч. 24. Двоп'ятижневик. Література, мистецтво, наука, громадське життя. Львів 15. XII. 1934. Ціна 50 гр. Зміст: Л. Буратинська: Відродження народної пісні. А. Курдич: Вілія. Гайб Лазаревський: Коли Грушевський працював найкраще. Іван Цурковський: Спіс Тургенєва — Марко Вовчок. І. Тургенєв: Досить. Роман Голіш: З вражень передньої птн. п. Молода німецька поезія. Гербоот Беме: Лангемарк. Ганс Шварц: Марієнбург. Арета: Очі. Віктор Гюго: Натерво переклад. С. Гордінський: Юсиф Сталин. З останніх ліній Рубчакової. Галина Лашенко: Гості. Людвіг Бонтемплі: Манастир мовчання (Переклад о. б.). М. Рудницький: З фабрики У. З. Е. Моріс Метерлінк: Наші сини й будучина. Наші співачки серед чужих. Замітки й рецензії. Конкурс для наших читачів. Летіло 40 сорок...

НОТИ.

Яр. Смеречанський: „ЧЕРВОНА КАЛИНА“, нар. пісня на міш. хор і „ЧОРНІ ХМАРИ НАЛІТАЮТЬ“ нар. пісня на міш. хор.
Яр. Смеречанський: НАРОДНІ ПІСНІ в репертуару У. С. С. на міш. хор.

Український народ! Памятай, що від Тебе залежить національна свідомість наших братів на далекому Сході і Заході, тому шли датки і дарові книжки на адресу Т-ва „Просвіта у Львові“.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення платити по відсотках.

Театри.

Кооператива „Український Театр“ Театр „Заграва“.

Львів. Театр „Річнородностей“:

Субота, 22. XII. год. 7-30 веч. „Ой не ходи Гриво“.

Неділя, 23. XII. год. 3-30 поп. „Ой не ходи Гриво“.

Неділя, 23. XII. год. 7-30 веч. „Святе подружжя“.

Львівський Міський Театр.

П'ятниця, 21. XII. вечірній з причини ген. проби „Настораки“.

Субота, 22. XII. год. 7-30 веч. „Настораки“ Л. Шілера. Прем'єра.

Театр Річнородностей.

П'ятниця, 21. XII. год. 7-30 веч. „Баудувий боксер“.

Кіна.

АДРІА: „На париському бруку“ та „Маска обдури“.

АПОЛЬО: „Каріока“ (Дольорес дель Ріо).

АТЛАНТИК: „Весняний вальс“ (муз. Штрауса) і „Король і Гарді“.

БАНДА: „Д-р Джеки і містер Гайд“.

Бунт у Шангаю.

ГРАЖИНА: „Маскарада“.

КАСНО: „Погоня за тінею“ (реж. Ван Дайка).

КОЛІСКИ: „Кохання без слів“, ревія „Огляд пробованів“.

КОМЕДИК: „Весняна парада“ (Франсіска Іаль).

МАРУСЕНЬКА: „Тореадор і жінки“ (Ад. Менжу), ревія „Весело шадіни“.

МІРАЖ: „Моя жінка то ти“ (Ліліан Гарвей).

МУЗА: „Пісня лана Ікс“.

ПАЛІС: „Револьюція сміху“ (в год. ро. Шері Темпа).

ПАН: „Королева Христина“ (Грета Гарбо).

НАСАЖ: „Невидний чоловік“ і ревія.

РАЙ: „Життя Генріха VIII“.

СВІТ: „Пісня пісень“, „Година з тобою“.

СОНЦЕ: „Син джунглів“.

СТИЛЕНЕ: „Високість праця“ і ревія.

У ПІХА: „Дольорес — жінка смерті“ та ревія.

ХІМЕРА: „Пісня козака“ (Джозе Моніка).

Закордонне радіо.

П'ятниця, 21. грудня 1934

Відень (506,8) 12-00 Концерт, 17-30 Соната (муз. сп.), 20-00 „Фредундс“ оп. Шмідта. орно (32,4) 18-20 Нім. авд.: СССР. Чорне Море — Кавказ (із Гр. п.), Прага (420,2) 12-35 Сальон. музика, Пост Парізієн (12,5) 13-05 Пісеньки, 21-15 „Фальс“ оп. Шульца, Париж (164,2) 19-30 Поези, 21-00 „Триаздабас“ нов. А. Вакеря, Данціг (230,2) 17-30 Форт. музика Борсельона (93,5) 19-00 Фортеллі, Мадрид (274) 23-05 Концерт піаністів, Рига (115,6) 19-05 „Віршия усміху“ арті та пісн. в оп. Легара, Берлін (356,7) 12-00

Труба орк., 17-41 Спіл (Кадреле, бас) 22-20 Три гини Р. Штрауса, Гайльсберг (291) 16-00 Концерт, 21-00 „Лас Христидій“ оп. Пфінсена, Кельн (455,0) 17-50 Коляди (діт. хор), Мінхен (405,4) 17-50 Суч. пісні, 19-15 „Пори року“ орт. Гайдла, Будапешт (550,5) 12-05 Сальон. муз., 18-15 Форт., 22-30 Циг. музика, Мільно (368,6) 21-00 Симф. концерт, Рим (420,8) 16-00 Академія св. Сесілі, скрипки, 20-45 „Корнелієвські давнини“ оп. Падієста.

Субота, 22. грудня 1934.

Відень (506,8) 16-00 Концерт, 18-25 Нар. пісеньки, 19-15 Концерт хору Вінер Зенгер Кнабен, Братислава (298,8) 17-20 Слов. нар. пісні, 19-55 „Король полонюг“ оп. Фрішля, Кошиці (259,1) 11-05 Нім. орк., 17-20 Слов. пісні, 18-00 Дая Закарпаття, Прага (470,2) 11-05 Сальон. музика, 15-55 Дуети на сар та форт., 19-30 Нар. пісні, Прага II. (249,2) 13-30 Спіл, Париж (1648) 21-00 „Ліжне“ оп. Делібаса, Мадрид (274) 19-20 Симфонія ч. 9 Бетовена, Рига (514,6) 17-10 „Сізаго“ нов. дуети, Франкфурт (251) 20-15 „Голландський танець“ оп. Р. Вагнера, Кельн (455,9) 19-00 Канер. музика, 19-30 Нар. пісні, Мінхен (405,3) 20-10 Оп. музика, Будапешт (550,5) 17-25 Вок. концерт, 22-00 Циг. музика, Мільно (368,6) 18-30 Орк., 17-10 Танкова музика, Рим (420,8) 22-00 Скрипка.

Фірма

„Radio-Ekgravox“

(давніше Ліндого I)

перенесена до нового льокалю при вул.

Академічній ч. 11.

Львівське радіо.

П'ятниця, 21. грудня 1934.

6-45 Гейнал, 6-50 7-05, 7-23 Рад. музика в гр. пл., 6-52 Рухавка, 7-15 Рад. денник, 7-35 Хвилина господинь, 7-50, 22-40 Реклам. концерт, 11-57 Сигнал часу, 12-03 Метеорологіч. всти. 12-05 Огляд преси, 12-10, 13-05 Концерт, 12-45 Чим є сусп. забезпечення для жінок, 13-00 Полудн. денник, 13-30 Експорт, 13-35 Біржа, 13-45 Легка музика, пісеньки, 16-45 Авд. для хорих, концерт, 17-15 Макс Регер: См. тр-о А-моль оп. 71, 17-50 Огляд періодиків, 18-00 Подіфонія щоденного життя та музика галасу, 18-10 Пульс і мист. життя Львова, 18-15 Концерт в цикло: остотеноні сонати, 18-45 У столітні шахів, 19-00, 19-10 Легка музика, 19-10 Актуальна гутірка, 19-30, 19-35 Спорт в стки, 20-00 Як провести святка, 20-05 Муз. гутірка, 20-15 Симф. концерт: у перерві: як працюємо, 22-40 Ресантації ред. пісень, 23-05 Танк. музика.

Субота, 22. грудня 1934

6-45 Радіоша авд., 7-30, 22-00 Реклам. концерт, 11-57 Сигнал часу, 12-03 Метеорологіч. всти. 12-05 Огляд преси, 12-10 Концерт, 13-00 Полудн. денник, 13-05 По одній пісеньці в гр. пл., 15-30

Експорт, 13-35 Біржа, 13-35 Найновіш гр. пл., 16-30 Театр Улян: Свят Вечір пана Скупара для дітей, 17-00 Японські пісні в супр. форт., 17-20 Форт. твори, 17-50 Трохи краєв — або стилі і вики, 18-00 Наші книжки, 18-10 Сільва реоум, 18-15 Соната Г-дур оп. 13 на скр. і форт., 18-45 Репортаж із СССР, 19-00 Авд. рецензії з гр. пл., 19-20 Глибоке (міста й містечка), 19-30 Гр. пл. (твори Зарипського та Желенського), 19-50, 19-56, Спорт. вістки, 20-00 Легка музика, вес. монолози, 20-45 Веч. денник, 20-55 Як працюємо, 21-00 Концерт орк., спіл, 21-45 Люкс Сінклер і ан. повість, 22-15 Розв'язання муз. загадки, 22-35, 23-05 Муз. репортаж, 23-00 Комунікати, 23-35, 24-00 Сальон. й танк. музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5-28 зол.
У Варшаві були такі курси: Лондон 2677, Париж 34-93-50, Берлін 212-90, Ціріх 171-59, Голандія 358-20, Прага 22-12-50, Італія 45-35, Ньюйорк кабель 5-29-50 і 5/8, Ньюйорк чеки 5-29-50.
Золото: Долари 8-91—8-93, Франки фр. 34-30—34-60, Дукати 81-50—82-00, Корони 36-20—36-50, Рублі 45-50—46-30.
Срібло: Корони 0-32, рублі 1-25, фльорени 0-75.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 20. грудня ц. р. кооперативам платити за: львів.
1 кг. масла десерного 2-60 зол.
1 л. молока 0-17 „
1 л. сметани 0-60 „
1 к. яєць 3-90—4-00 „
Пастеризоване молоко в доставову до дому у Львові і літра 25 сот.
Тенденція на масло, молоко і сметану здержана, на нійці зпнжкова.

Маслосоюз повідомляє, що в грудні ц. р. платити до відликання своїм доставним за 1 кг. живої ваги птиці, львів. подвіря птахомасарні „М. С.“ у Львові (вул. Б. Гловацького 23):

Курочки молоді 1. кл. за 1 кг. 0-93 зол.
Колуптики мол. 1. „ 0-85 „
Качки 1. „ 0-85 „
Пантарки 1. „ 1-— „

Лидки і гусей не приймає. Також не приймає курей, качок і пантарок II. кл.

ОПОВІСТКИ.

Загальний бір філі Т-ва Просвіта в Сакборі відбувається в дні 26. грудня 1934 р. в годині 10-ти передпоуднем у сіді Т-ва Весіда. До участі будуть допущені тільки ті фізичні члені і делегати таких читальн, які заплатади членську вкладку до матернього Т-ва і до філі до 1934 року включно. Видл.

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

НАЙКР-ШІЯ, найдешевша декорація кімнат, СІТКИ, індантрел, всі кодори, ФРАЙЛИХ, Спистуська 21. 53/84

ВІДОМА УКРАЇНСЬКА БРОНЗІВНИЧА РОБІТНЯ Федиського Степана у Львові, Ринок ч. 9. виконує всяку церковну посудину з бронзи і срібла та відновляє чаші і т. п. по найнижчих цінах. 94 21—?

ДІЯНА косметичний кабінет Тетяни Гіриак-Богаченської, Пекарська 6. 2—5

НАЙКРАЩИМИ СВЯТОЧНИМИ ДАРУНКАМИ в виробі єдиної мистецько-керамічної робітні „ОКО“. Львів, Потоцького 38 а. Тел. 3-60, 51-40. 684 2—1

СОЮЗНИЙ БАЗАР, Львів, Руська ч. 20. поручає по знижених цінах великий анбір практичних дарунків для молоді і старших осіб з нагоди Я. І. І. Н. К. И, а саме: гуцульські артистичні виробі, альбоми фотографічні, пам'ятники, лічені пера, листові папери, мида туалету, ораси на яликку, грамоф. плити „Сурин“. З окрема поручає найбільший склад святкових листівок всіх нахладів, в ціні по 10 сот. При гуртових закупках окремі ціни. 709 4—4

ПОКІЙ до винайму, Чарнецького ч. 26. партер дн. 1.

ОГОЛОШЕННЯ.

Оказійні

фотографічні апарати

по цінах дуже дешевих

поручає

Іван Буяк

Львів, Коперника 4.

9—?

708

П'ЯНИНА

першорядні по знижених цінах на догідних умовах. Купно продажа. Зам на уживаних інструментів

Новацкий, Пілсудського 17.

689 3—55

Кожний на селі і в місті

повинен купити книжку Інж. В. Баричка, п. 3: „Як нищити миши, земляки, блохи, слимаки, дотанники, борошняки, медведики, миші, шурі, томаки та сусанки?“ — 64 сторінки друку, з численними образками. Ціна книжечки всього 60 гр., а пошт. пересилкою 70 гр. — Хто замовляє 10 примірників на одну адресу, той не оплачує порта і дістає і прих. дарок. Замовляти: Інж. Василь Баричко, Львів 15, Окрежна 100. Надіслати віддачу на чековеkonto ПКО, число 505.184 — Виснається тільки за готівку.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО“.

Розмір часопису. з текстов. шпальти і оголошення: шпальти.

І м. одношпальтовий або ного місце в рубриці оголошень	зод. 0-35	Дрібні оголошення від слова:		Остання сторінка 1/1		зод. 480—
		матримоніальні: принайт. кореспонденція по	зод. 0-15	1/2		250—
одношпальтовий в тексті і новинках на першій сторінці	0-60	куно, продаж, вишав. і т. п.	0-10	1/4		130—
		шукаючи праці	0-07	1/8		70—
		слова товстий друком подвійно.				

Ва редакцію відповідає Олександр Костик.

Вилля Видавнича Спілка „Діло“.

З лонковні Вид. Спілки „Діло“, Львів. Ринок 10.